

ברובים - תינוקות, והכל עומד בסוד אחד, שכתוב (הושע יא) פי נער ישראל ואהבהו. ובגלל זה הכל בחדוש הירח תלוי. כמו שמתחדש זה בחדושו, כף הוא הכל. ומשום כף הנער, הם נערים, וזה סוד אשת נעורים, שעומדת על שני נערים בחדוש עליון.

ברובים - פנים גדולות ופנים קטנות, ודאי כף הם. פנים נסתרים למעלה שלא מתגלים, ובגללם חדוש הלבנה ומלוי שלה. פנים קטנות למטה, שפארנו בפפרת, למעלה ומטה בסוד אחד עומדים. את השמים ואת הארץ, אלו הם סוד של שני כרובים, אחד זכר ואחד נקבה, להיות דבוקים אלו באלו בחיבות, כמו שנתבאר את - לרבות מעלה ומטה כאחד, להיות סוד הפרובים בכלל אחד. כתוב (תהלים ק) עבדו את ה' בשמחה, שמחה של שני הפרובים. שהרי תינוקות, כל מה (מי) שנמצא ביניהם, חוזרות פניו כתינוק ושמח עמם. וסוד זה, פיון ששורה עליהם מי ששורה, חוזר נער בשמחה של הכל וברצון. אף על גב שחוזר בדין על העולם, פיון ששורה עליהם, חוזר בשמחה, נער קשור בשמחה, והעולם חוזר ברחמים (ברז). מי שהוא ברגז, ביאו אצלו תינוק וישקט רגזו, ויחזר בשמחה ויעשה עצמו כתינוק, ואז הכל בשמחה.

ועל סוד זה נאמר פי נער ישראל ואהבהו. אין אהבה וחיבות, רק בנער. כתוב (שמות לב) ויהושע בן נון נער לא ימיש. היה עומד תוף המשכן של משה, בגלל שאותו אהל היה אהל משה, ובשעה

ברובים, רביין, וכלא ברזא חד קיימי, דכתוב (הושע י"א) פי נער ישראל ואהבהו, ובגין כף כלא בחדותא דסיהרא קיימי. כמה דאתחדי דא בחדותא, הכי איהו כלא. ובגין כף נער אינון נערים, ורזא דא אשת נעורים דקיימא על תרין נערים בחדותא עלאה.

ברובים אנפי עלאי ואנפי זוטרי ודאי הכי אינון, אנפין טמירין לעילא דלא אתגליין, ובגינייהו חדותא דסיהרא ומילוי דילה, אפי זוטרי לתתא. כמה דאוקימנא בכפרת לעילא ותתא ברזא חדא קיימא, את השמים ואת הארץ. אלין רזא דתרין פרובים, חד דכר וחד נוקבא, למיהוי דביקין אלין באלין בחיבותא כמה דאתמר, את לאסגאה עילא ותתא כחדא, למיהוי רזא דפרובים בכללא חדא.

כתיב (תהלים ק) עבדו את ה' בשמחה, חדוותא דתרין פרובין. דהא רביין, כל מה (מאן) דשארי בגווייהו, אתהדרו אנפוי כרבייא וחדוי עמהון. ורזא דא כיון דשארי עלייהו מאן דשארי, אתהדר נער בחידו דכלא וברעותא, אף על גב דאתייא בדינא על עלמא, פיון דשארי עלייהו אתהדר בחדוה, נער קטירא בחידו ועלמא אתהדר ברחמי, (נ"א ברחמי) מאן דאיהו ברוגזא ייתון לגביה נער וישתכף רוגזיה, ויתהדר בחדוה ושווי גרמיה פרבייא, וכדין כלא בחידו.

ועל רזא דסתרא דא, פי נער ישראל ואהבהו לית רחימו וחיבו כר פרבייא. כתיב (שמות לג) ויהושע בן נון נער לא ימיש, הוה קאים גו משפנא דמשה. בגין דהוה אהל,

אהל דמשה הוה. ובשעתא דשכינתא הוה אתייא, אשתפח תמן יהושע

שֶׁהַשְּׂכִינָה הִיטָה בָּאָה, נִמְצָא שֶׁ
יְהוֹשֻׁעַ שְׁהוּא נֶעַר, וּמִיַּד הָיָה
בְּשִׂמְחָה וּבְרִצּוֹן שֶׁל הַשְּׂמֵחָה,
וְיְהוֹשֻׁעַ שִׁפְנֵי הֵם כְּלַבָּנָה בְּכָל
בְּכָל הַסּוּדוֹת שֶׁלוֹ כִּף הָיָה. וּכְיִזְוֹן
שֶׁנִּבְנָה הַמִּשְׁכָּן, לֹא הָיָה צָרִיף
יְהוֹשֻׁעַ לְהִיּוֹת שָׁם, אֲלָא פְּרוּבִים
הָיוּ שָׁם וְנִמְצְאוּ בְּחִבּוּבֵי זֶה
בְּזֶה, פָּנִים בְּפָנִים כְּנֶעְרִים
בְּשִׂמְחָה. וּכְיִזְוֹן שֶׁשׁוּרָה עָלֶיהֶם,
מִיַּד הַכֹּל בְּשִׂמְחָה וְדִין לֹא נִמְצָא
כָּלֵל.

בְּגִלְגָלִי זֶה הַקָּבִ"ה, שֶׁרִצּוֹנוֹ בְּעַם
יִשְׂרָאֵל, רָצָה לְהִרְאוֹת מַעֲשֵׂה
לְמִטָּה, לְעוֹרֵר רַחֲמִים וּלְהַעֲבִיר
דִּין שְׂלֵא יִשְׁלַט עֲלֵיהֶם כָּלֵל, וְיִהְיוּ
תָּמִיד בְּשִׂמְחָה עִמוֹ. וְזָכָאִים הֵם
בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא. כְּתוּב
(שְׁמוּאֵל א' 1) וְהַנֶּעַר שְׁמוּאֵל מִשְׁרַת
וְגו'. כְּתוּב נֶעַר, וְכְתוּב (תְּהִלִּים ע"ט)
וּשְׁמוּאֵל בְּקִרְאֵי שְׁמוֹ, וְלִמְדוֹנוֹ,
שְׁקוּל הָיָה מִשֶּׁה פְּנֵגֵד מִשֶּׁה
וְאַהֲרֹן. אִם שְׁקוּל כְּמִשֶּׁה וְאַהֲרֹן,
מִדּוּעַ כְּתוּב נֶעַר, שְׁהָרִי פְּמָה
מִדְּרָגוֹת הֵן, וְלֹא הָיָה מְגִיעַ אֶפְלוֹ
לְמִדְּרָגָה קְטָנָה שֶׁל מִשֶּׁה, כֹּל שֶׁפֶן
לְהִיּוֹת שְׁקוּל כְּשִׁנְיָהִם?

אֲלָא פְּסוּק זֶה כִּף הוּא: (שם) מִשֶּׁה
וְאַהֲרֹן בְּכַהֲנֵי, מִשֶּׁה הוּא נְבִיא
נֶאֱמַן עֲלִיּוֹן עַל כָּל שְׂאֵר הַנְּבִיאִים.
אַהֲרֹן בְּכַהֲנֵי, וְהוּא כֶּהֵן עֲלִיּוֹן עַל
כָּל כֶּהֵן הַעוֹלָם. שְׂלֵא הָיָה כֶּהֵן
גְּדוֹל שְׁעוֹלָה בְּמִדְּרָגָה עֲלִיּוֹנָה
כְּאַהֲרֹן. זָכָה אַהֲרֹן לְכַהֲנָה
וּנְבוּאָה, נְבִיא וְכֶהֵן, מִה שְׂלֵא זָכָה
כֶּהֵן אַחֵר. וְאִם תֹּאמַר, הָרִי זְכָרְיָה
כֶּהֵן וְנְבִיא הָיָה - הַנְּבוּאָה הִיא
הִיטָה לְשַׁעָה. (עַד כֹּאן מִהַהֲשַׁמּוֹת).

לְשַׁעָתָה הוּא הָיָה, דְּכִתִּיב, וְרוּחַ
אֱלֹהִים לְבָשָׂה אֶת זְכָרְיָה. וְאִם
תֹּאמַר, הָא יִרְמְיָהוּ, דְּכִתִּיב בֵּיה, בְּטָרָם
אַצְרִךְ בְּטָטֹן יַדְעִתִּיךְ. וְהָא אַחֲרָנִין. אֲלָא כִּלְהוּ
לֹא זָכוּ לְנְבוּאָה וּלְכַהֲנָה עֲלִיּוֹנָה

דְּאִיהוּ נֶעַר, וּמִיַּד הָיָה בְּחִידוֹ וְרַעוּ דְּחִדּוּהָ
וְיְהוֹשֻׁעַ אֲנַפּוּי דְּסִיְהָרָא בְּכֹלָא בְּכָל רִזּוֹן דִּילֵיהָ
הָכִי הָיָה, כִּינּוֹן דְּמִשְׁכָּנָא אַתְבְּנִי, לֹא אִיצְטְרִיף
יְהוֹשֻׁעַ לְמַהוּי תַּמָּן, אֲלָא כְּרוּבִים הָיוּ תַּמָּן
וּמִשְׁתַּכְּחֵי בְּחִבּוּבֵי דָא בְּדָא אֲנַפּוּן בְּאַנַּפּוּן
כְּרַבֵּי בְּחִידוֹ. וּכְיִזְוֹן דְּשְׂאֵרֵי עֲלִיּוֹהוּ, מִיַּד כֹּלָא
בְּחִידוֹ וְדִינָא לֹא אֲשַׁתַּכַּח כָּלֵל.

בְּגִין כִּף קִדְשָׁא בְּרִיף הוּא דְרַעוּתִיהָ בְּעַמָּא
דִּישְׂרָאֵל בְּעַא לֹא אַחֲזָא עוּבְדָא לְתַתָּא,
לְאַתְעָרָא רַחֲמֵי וּלְאַעֲבָרָא דִּינָא דְלֹא יִשְׁלוּט
עֲלִיּוֹהוּ כָּלֵל, וְיִהוּן תְּדִיר בְּחִדּוּהָ עִמֵּיהָ. וְזָכָאִין
אִינוּן בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא דְאַתִּי. כְּתִיב (שְׁמוּאֵל
א' 1) וְהַנֶּעַר שְׁמוּאֵל מִשְׁרַת וְגו'. כְּתִיב נֶעַר
וְכִתִּיב (תְּהִלִּים ע"ט) וּשְׁמוּאֵל בְּקִרְאֵי שְׁמוֹ, וְתִנְיִן
שְׁקוּל הָיָה שְׁמוּאֵל כְּפִנְגֵד מִשֶּׁה וְאַהֲרֹן. אִי
שְׁקוּל אִיהוּ כְּמִשֶּׁה וְאַהֲרֹן אֲמָאִי כְּתִיב נֶעַר,
דְּהָא בְּכַמָּה דְרָגִין אִינוּן לֹא הָיָה מְטִי אֶפְלוֹ
לְדְרָגָא זְעִירָא דְמִשֶּׁה, כֹּל שֶׁפֶן לְמַהוּי שְׁקוּל
כְּתִירוּיָהוּ.

אֲלָא הָאִי קָרָא הָכִי הוּא, (תְּהִלִּים ע"ט) מִשֶּׁה
וְאַהֲרֹן בְּכַהֲנֵי. מִשֶּׁה אִיהוּ נְבִיאָה
מְהִימָנָא עֲלָאָה עַל כָּל שְׂאֵר נְבִיאֵי, אַהֲרֹן
בְּכַהֲנֵי, וְאִיהוּ כְּהֵנָּא עֲלָאָה עַל כָּל שְׂאֵר כְּהֵנֵי
עֲלָמָא. דְלֹא הָיָה כְּהֵנָּא רַבָּא דְסָלִיק בְּדְרָגָא
עֲלָאָה כְּאַהֲרֹן. זָכָה אַהֲרֹן לְכַהֲנָה וּנְבוּאָה,
נְבִיא וְכֶהֵן, מָה דְלֹא זָכָה כְּהֵנָּא אַחֲרָא. וְאִי
תִּימָא הָא זְכָרְיָה כֶּהֵן וְנְבִיא הָיָה, הִיא נְבוּאָה
לְשַׁעָתָה הוּוֹת וְכוּ'. (עַד כֹּאן מִהַהֲשַׁמּוֹת).

לְשַׁעָתָה הוּא, דְּכִתִּיב, (דְּבָרֵי הַיָּמִים ב' כד) וְרוּחַ
אֱלֹהִים לְבָשָׂה אֶת זְכָרְיָה. וְאִם
תֹּאמַר, הָא יִרְמְיָהוּ, דְּכִתִּיב בֵּיה, (ירמיה א') בְּטָרָם
אַצְרִךְ בְּטָטֹן יַדְעִתִּיךְ. וְהָא אַחֲרָנִין. אֲלָא כִּלְהוּ
לֹא זָכוּ לְנְבוּאָה וּלְכַהֲנָה עֲלָאָה כְּאַהֲרֹן, דְּהָא